

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak

SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie z protestu K.P.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na 15 października 2023 r.,

z udziałem Przewodniczącego państwowej Komisji Wyborczej oraz Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 grudnia 2023 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

[ms]

UZASADNIENIE

K. P. (dalej: „skarżąca”) wniosła o unieważnienie wyborów parlamentarnych z dnia 15 października 2023 r. z uwagi na dopuszczenie się w sprawie referendum i wyborów przestępstwa przeciwko wyborom, mającego zmasowany charakter na terytorium Polski.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że posiada wiedzę z serwisów społecznościowych i medialnych, iż w lokalach wyborczych członkowie

Obwodowych Komisji Wyborczych pytali biorących udział w procesie wyborczym o chęć udziału w referendum, o potrzebę wydania kart, lub bez pytania, nie wydając karty referendalnej, odnotowywano w spisie wyborców „nie pobiera karty referendalnej”

Skarżąca zakwestionowała także głosowanie w niektórych Obwodowych Komisjach Wyborczych po godz. 21:00, po oficjalnym zamknięciu lokali wyborczych w Polsce, po zakończeniu ciszy wyborczej, po oficjalnym ogłoszeniu częściowych wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą, a proces głosowania nie został przedłużony żadnym oficjalnym komunikatem Państwowej Komisji Wyborczej, ani w zakresie godzin głosowania, ani w zakresie konkretnych komisji wyborczych przez PKW. Skarżąca zarzuciła, że do lokali wyborczych, pomimo ich zamknięcia, dowożono autokarami do wielu Polskich miast obywateli, głównie młodych, do czynności procesu głosowania. Wszyscy uczestnicy głosowali na podstawie zaświadczeń zezwalających na głosowanie poza miejscami zamieszkania, ci wyborcy czekali na oddanie głosu, ustawieni w długich kolejkach do białego rana. W ocenie skarżącej kolejkowi wyborcy uczestniczyli w zorganizowanym na masową skalę procesie głosowania i to kilkakrotnie, albowiem byli ubrani stosownie do nocnej i jesiennej pory roku i będący zaopatrywani przez dostawców jedzenia w posiłki i gorące napoje.

Skarżąca podała w wątpliwość rolę przedstawicieli akcji „przypilnuj mi wyborów” złożonej z przedstawicieli i sympatyków partii opozycyjnych obecnych podczas całego oficjalnego i nieoficjalnego procesu głosowania, którzy tłumnie wchodzili w skład Obwodowych Komisji Wyborczych. W ocenie skarżącej mogło dojść do oszustwa w procesie głosowania.

Jako dowody skarżąca wskazała materiały: fotografie, filmy, dostępne w internecie i na portalach społecznościowych.

Prokurator Generalny wyraził pogląd, że protest należy pozostawić bez dalszego biegu jako niespełniający warunków formalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2022, poz. 1277 ze zm., dalej: „k.wyb.”) przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1. dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2. naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Protest przeciwko ważności wyborów z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, o którym mowa w § 1, lub naruszenia przez właściwy organ wyborczy przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania (art. 82 § 2 k.wyb.).

Protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego (art. 241 § 1 k.wyb.). Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 k.wyb. Zgodnie z art. 242 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym. Warunki pisma procesowego zostały zaś ujęte w art. 126 i nast. k.p.c. Powyższe przepisy znajdują zastosowanie również w przypadku wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów do Senatu (art. 258 k.wyb.).

Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy uchwałą z 25 października 2023 r., I N/ZP 8/23, której nadano moc zasady prawnej, jednoznacznie stwierdził, że „w postępowaniach zainicjowanych protestami przeciwko ważności wyborów: do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz do Parlamentu Europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2022, poz. 1277, ze zm.), a także w postępowaniu zainicjowanym protestem przeciwko ważności referendum, o którym mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 851, ze zm.), nie mają zastosowania przepisy art. 130 § 1-2 oraz art. 130^{1a} § 1-3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1550, ze zm.)”. W sprawach dotyczących protestów wyborczych nie wzywa się zatem skarżących do uzupełnienia braku formalnego pisma.

Konstrukcyjnym elementem protestu wyborczego jest takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw lub naruszeń Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie wskazuje się, że przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

Z kolei w świetle art. 243 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków formalnych.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia ciszy wyborczej wskazać należy, że zgodnie z art. 39 § 4 k.wyb. o godzinie zakończenia głosowania przewodniczący obwodowej komisji wyborczej zarządza jego zakończenie. Od tej chwili głosować mogą wyłącznie wyborcy, którzy przybyli do lokalu wyborczego przed godziną jego zakończenia. Cisza wyborcza, podczas której obowiązuje zakaz emisji wszelkich audycji radiowych i telewizyjnych o charakterze agitacyjnym, obowiązuje w okresie na 24 godziny przed dniem głosowania, w samym dniu głosowania, aż do momentu zamknięcia lokali wyborczych. Lokal wyborczy zamykany jest natomiast w momencie oddania głosu przez ostatniego z wyborców,

który przybył do tego lokalu przed godziną 21:00. Dotyczy to również sytuacji, gdy wyborca, ze względu na warunki lokalowe, stanął przed upływem tej godziny w kolejce oczekujących na wejście do budynku, w którym mieściła się siedziba obwodowej komisji wyborczej. Powyższe nie wpływa na przedłużenie ciszy wyborczej. Cisza wyborcza ulega bowiem przedłużeniu wyłącznie w sytuacji, gdy obwodowa komisja wyborcza, na skutek zajścia nadzwyczajnych okoliczności, zarządzi przerwanie, przedłużenie albo odroczenie głosowania do dnia następnego, co wynika z art. 47 § 1 k.wyb. (np. wskutek katastrofy budowlanej dotyczącej budynku, w którym znajduje się lokal wyborczy, pożaru budynku albo zalania lokalu wyborczego). Uchwałę w sprawie przedłużenia albo odroczenia do dnia następnego głosowania obwodowa komisja wyborcza podejmuje po uzyskaniu zgody właściwej komisji wyborczej wyższego stopnia. Uchwała w tej sprawie powinna być natychmiast podana do publicznej wiadomości, przekazana właściwej komisji wyborczej wyższego stopnia, wójtowi oraz przesłana Państwowej Komisji Wyborczej za pośrednictwem komisji wyborczej wyższego stopnia. Wyłącznie w takiej sytuacji następuje „przedłużenie” ciszy wyborczej poza godzinę 21:00, do czasu zakończenia głosowania. Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że w głosowaniu w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz referendum w dniu 15 października 2023 r. nie doszło do nadzwyczajnych wydarzeń, o których stanowi art. 47 § 1 k.wyb. i w związku z tym żadna obwodowa komisja wyborcza nie zgłosiła do okręgowych komisji wyborczych informacji o przedłużeniu głosowania i nie podjęła uchwały w sprawie przedłużenia głosowania, z czym wiązałoby się przedłużenie ciszy wyborczej z mocy ustawy. Wyborcy, którzy przybyli do lokalu wyborczego przed godziną 21:00 realizowali swoje czynne prawo wyborcze bezpośrednio na podstawie art. 39 § 4 k.wyb.

Odnosząc się natomiast do zarzutu udziału przedstawicieli akcji „przypilnuj mi wyborów” w wyborach w roli członków Obwodowych Komisji Wyborczych wskazać należy, że zgodnie z art. 182 § 1 k.wyb. obwodową komisję wyborczą powołuje spośród wyborców, najpóźniej w 20 dniu przed dniem wyborów, komisarz wyborczy, z zastrzeżeniem przepisów art. 183. Zgodnie natomiast z art. 182 § 2 k.wyb. obwodową komisję wyborczą powołuje się spośród

kandydatów zgłoszonych przez pełnomocników wyborczych lub upoważnione przez nich osoby:

- 1) w liczbie nie mniejszej niż $\frac{2}{3}$ ustawowego składu komisji - po jednej osobie zgłoszonej przez każdego z pełnomocników wyborczych reprezentujących komitety wyborcze utworzone przez partie polityczne bądź koalicje partii politycznych, z których list odpowiednio w ostatnich wyborach: wybrano radnych do sejmiku województwa, z tym że kandydatów można zgłaszać tylko na obszarze województwa, na terenie którego komitet wyborczy wprowadził w ostatnich wyborach radnych do sejmiku województwa, albo wybrano posłów do Sejmu; jeżeli liczba takich komitetów wyborczych jest mniejsza niż $\frac{2}{3}$ ustawowego składu komisji, prawo wskazania dodatkowej osoby mają pełnomocnicy komitetów wyborczych, o których mowa w pkt 2,
- 2) po jednej osobie zgłoszonej przez każdego z pełnomocników wyborczych reprezentujących pozostałe komitety wyborcze

W myśl art. 182 § 7 k.wyb. Gdyby liczba członków komisji powołanych na podstawie ww. § 2:

- 1) okazała się mniejsza niż ustawowy skład liczbowy komisji - pozostałych kandydatów do składu komisji wyłania się w drodze publicznego losowania spośród osób zgłoszonych przez wszystkich pełnomocników wyborczych; każdy z nich może zgłosić do losowania tyle osób, ile brakuje do ustawowego składu liczbowego komisji;
- 2) miała być większa niż ustawowy skład liczbowy komisji - kandydatów do składu komisji, w liczbie stanowiącej różnicę między ustawowym składem liczbowym komisji a liczbą członków powoływanych na podstawie § 2 pkt 1, wyłania się w drodze publicznego losowania spośród osób zgłoszonych przez pełnomocników wyborczych, o których mowa w § 2 pkt 2; każdy z nich może zgłosić do losowania tylko jedną osobę.

Przynależność do jakiegokolwiek organizacji politycznej, społecznej nie może dyskwalifikować kandydata w procesie wyboru kandydata na członka komisji wyborczej. Przypadki wygaśnięcia członkostwa w obwodowej komisji wyborczej wskazano w art. 184 k.wyb., wśród których także nie wymieniono przynależności/członkostwa w organizacji społecznej lub politycznej.

Oceniając niniejszy protest Sąd Najwyższy stwierdził, że skarżąca nie sformułowała w sposób skuteczny zarzutów, nawiązujących do określonych w art. 82 § 1 k.wyb. podstaw ich wniesienia. Podniesione zarzuty nie czynią zadość warunkom konstrukcyjnym protestu przewidzianym w Kodeksie wyborczym. Mają one bowiem charakter ogólny i abstrakcyjny oraz zostały oparte o informacje zasłyszane, przybierając formę domniemań, przypuszczeń, a nawet pytań. Skarżąca nie wskazała także dowodów potwierdzających słusność zgłaszanych zarzutów ani nie uprawdopodobniła, że opisane przez nią zdarzenia dotyczące: wielokrotnego wykorzystywania zaświadczeń przez tego samego wyborcę w celu wielokrotnego głosowania czy też udziału w głosowaniu osób nieuprawnionych, miały miejsce.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się natomiast, że osoba wnosząca protest nie może skutecznie podnosić zarzutów o charakterze abstrakcyjnym, odnoszących się do ogólnie pojętych wydarzeń w kraju lub za granicą, o których protestujący jedynie słyszał. Przyjęty w Kodeksie wyborczym model protestów wyborczych polega bowiem na sprawowaniu przez Sąd Najwyższy indywidualno-konkretniej kontroli ważności wyborów. Brak natomiast podstaw prawnych do prowadzenia w tym zakresie kontroli abstrakcyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 listopada 2019 r., I NSW 235/19).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 243 § 1 *in principio* k.wyb. oraz w związku z art. 258 k.wyb., postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

